

Recenzja poprawionej wersji rozprawy doktorskiej

Jana Jędrzejczyka

***„Intelektualne i osobowościowe uwarunkowania samokontroli w zakresie osiągnięcia celów
wspartej strategią metapoznawczą”***

Napisanej pod kierunkiem

prof. dr hab. Marcina Zajenkowskiego

W odpowiedzi, na przedstawione recenzje pierwszej wersji rozprawy, mgr Jan Jędrzejczyk przedstawił jej poprawioną wersję wraz z rozbudowanymi odpowiedziami na uwagi recenzentów. Druga wersja rozprawy została znacząco uzupełniona i rozbudowana o niezbędny kontekst teoretyczny, dodatkowo autor zawarł polemikę z uwagami recenzentów, co znacząco poprawia jakość merytoryczną pracy i w mojej ocenie, w zaktualizowanej wersji, praca spełnia wymogi ustawy.

Poniżej krótko odniosę się do najważniejszych zmian dokonanych w pracy. Po pierwsze Autor rozbudował wstęp teoretyczny, w szczególności zaś: poszerzył przegląd literatury o poznawcze rozumienie samokontroli, w tym rolę funkcji wykonawczych, nawiązał do kontekstu badań nad samokontrolą prowadzonych w zespole prof. Edwarda Nęcki, pogłębił refleksję dotyczącą definicji samokontroli i jej relacji z procesami samoregulacyjnymi i procesami kontroli poznawczej (wykraczającymi poza funkcję hamowania). Autor osadził swoje rozważania w szerszym kontekście teoretycznym, teorii interakcji systemów osobowości Juliusa Kuhla, poszerzył warstwę teoretyczną o cybernetyczne koncepcje osobowości oraz formalną teorię inteligencji.

Autor odniósł się również do uwag dotyczących wątpliwości związanych ze sposobem sformułowania modeli badawczych i sposobów ich statystycznej weryfikacji. Przedstawiona przez Autora argumentacja upewnia mnie w przekonaniu, że Autor potrafi w sposób dojrzały odpowiedzieć na formułowane wątpliwości i przedstawić argumentację uzasadniającą własne wybory. Doceniam również fakt, że Autor potrafi przyjąć krytykę pod swoim adresem i dokonać sensownych zmian, czasami czasochłonnych i wymagających znaczącego wkładu

pracy (jak w przypadku uwzględnienia wątpliwości co do prawidłowego rozumienia przez osoby badane kluczowej instrukcji nt implementacji intencji). W tym ostatnim przypadku, Autor dokonał reanalizy danych, włączając dodatkową ocenę sędziów kompetentnych, co zwiększyło rzetelność i trafność zastosowanej manipulacji , jednak kosztem wyłączenia niemal połowy zebranych odpowiedzi. Pomimo, że nie udało się wykazać wpływu implementacji intencji na skuteczność osiągania celu w badaniu nr 3 (być może z powodu utraty sporej części zebranych danych), to podjęty przez Autora rozprawy wysiłek należy docenić.

Doceniam również fakt, że Autor uznał znaczenie wysiłkowości procesu samokontroli jako ważny aspekt tego procesu samoregulacyjnego, chociaż jak sam przyznaje, nie traktuje wysiłkowości procesu samokontroli jako jego aspektu definicyjnego, odróżniającego go od innych procesów samoregulacyjnych. Chociaż osobiście nie podzielam takiego sposobu rozumienia samokontroli, to uznaję przedstawioną argumentację i mam nadzieję, że o znaczeniu wysiłkowości procesu uda nam się jeszcze podyskutować w trakcie planowanej obrony pracy.

Przechodząc do konkluzji końcowej: Uważam, że w obecnej postaci praca mgr Jana Jędrzejczyka spełnia wymogi art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789). Uznaję, że przedstawione uzupełnienia, poprawki i uzasadnienie dokonanych zmian w dużym stopniu redukują wskazane mankamenty pracy wskazane przeze mnie w pierwszej recenzji i wnioskuję do Wysokiej Rady Dyscypliny Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego o dopuszczenie mgr Jana Jędrzejczyka do dalszych etapów postępowania.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'S. Jędrzejczyk'.